

ner ikke, at konklusionen på det er en afvæbning af UCK, hvor man lægger op til en konfrontation med UCK.

Vi forstår godt det krav, som har været fra UCK, som siger, at man skal have en afstemning, før man vil aflevere sine våben. UCK's hukommelse er jo ikke dårligere, end at de kan huske, at det ikke er mere end 1 år siden, at UCK blev udnævnt som terrorister af USA, og det ikke er mere end 1 år siden, at det blev aftalt i EU, at nu skulle man altså til at forhindre indsamlinger til UCK.

Og den tredje og sidste ting, som er årsagen til, at vi har problemer med det her forslag, er selvfølgelig, at kosovaalbanerne ikke får den ret til selvbestemmelse. Hvad de vil bruge den til, er jo op til dem selv, men de får ikke retten til selvbestemmelse.

Vi synes, det er underligt, at folk, der snakker meget om demokrati, når det så kommer til et så fundamentalt spørgsmål som den demokratiske ret til at bestemme, laver en aftale, der ikke anerkender det. Det kan Enhedslisten i hvert fald ikke bidrage til.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg har ved gentagne lejligheder spurgt Enhedslisten, om det er muligt at være mere antimilitarist end humanist. Jeg har i de korte indlæg i dag fra hr. Søren Søndergaard hørt, at Mladic, Karadzic og nu Milosevic ikke bliver fanget og kommer for en domstol.

Hvad har hr. Søren Søndergaard tænkt sig? En massiv militær intervention, en gang faldskærmsstyrker, der laver et rent blodigt raid og henter dem ud? Det ville være ideelt. Idealitet i denne her sammenhæng er et stærkt udtryk for omsorgssvigt for Europa og for befolkningen.

Det er klart, at vi gerne ville se de forbrydere for en domstol, men hvad er det for et svar? I det ene øjeblik må vi ikke bruge kampkraft og magt. I det andet øjeblik siger man, at de ikke bliver hentet. Men hvad er konsekvensen af at hente dem, og hvordan skal man gøre det?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu var udgangspunktet for mine bemærkninger, at hr. Arne Melchior havde proklameret sejr. Jeg synes, det var lidt tidligt at proklamere sejr, så længe de, man anklager for krigsforbrydelser, stadig væk bor i deres paladser, men o.k., temperament er jo forskellige. Men jeg

synes, det er et godt spørgsmål, for det er jo det, der er kernen i det her.

Løsningen på Milosevicproblemet, løsningen på det problem, der er i Serbien, er, at den serbiske befolkning gør op med det styre, der er. Det er løsningen. Og derfor er den centrale opgave, vi har i dag, vi havde i går, og vi i øvrigt har haft de sidste 10 år, at støtte de kræfter, der kæmper for demokrati og menneskerettigheder i Serbien, ligesom vi skal støtte dem andre steder, f.eks. i Kroatien.

Og problemet er, at det er blevet svigtet. Og derfor kommer vi hele tiden i de situationer, hvor der tilsyneladende ikke er andre muligheder end at gribe til meget drastiske metoder, fordi hjemmearbejdet ikke er blevet gjort.

Befolkningerne er løsningen. Og det er i øvrigt også det, der fremgår af det forslag, som Enhedslisten har fremsat. Vi bliver altid spurgt: Hvad er alternativet? Vi har fremsat et forslag. Det kan desværre ikke komme til behandling på grund af et eller andet procedureproblem. Det synes vi er beklageligt. Vi vil nu stille det som ændringsforslag til regeringens forslag, og så kan vi jo få mulighed for at diskutere det i forbindelse med andenbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Ja, det er ofte gentaget fra Enhedslistens side, at vi skal støtte de demokratiske kræfter, vi skal støtte oppositionen. Hvordan, vil jeg spørge hr. Søren Søndergaard. Skal vi give dem våben? Skal vi være med til at starte en ukontrolleret borgerkrig? Eller skal vi gå ind og være konsekvente? Skal vi undlade en situation, som vi ikke undlod, når det gælder Bosnien, da vi havde sikre områder, vi rendte fra efter at have erklæret dem sikre?

Jeg mener, Enhedslistens generelle holdning på det her område er ord og dyb omsorgssvigt for en demokratiudvikling i Europa.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jamen jeg kan jo kun gentage, at da vi havde desertørerne fra den serbiske hær i Danmark, da sagde vi fra Enhedslistens side: Lad os sende et klart signal til Milosevic. Lad os give dem asyl her i Danmark, fordi de siger nej til at kæmpe i nationalistiske krige. Flertallet i Folketinget inklusive Centrum-Demokraterne gik ikke med på det. Så hvem der laver omsorgssvigt, hvem der i virkeligheden fører en politik,